

13 листопада – Міжнародний день сліпих

Міжнародний день сліпих Всесвітня організація охорони здоров'я призначила на 13 листопада. У цей день в 1745 році народився Валентин Гаюї – французький педагог, який заснував цілий ряд шкіл та підприємств для сліпих людей. Він став першою людиною, яка створила подібні установи, оскільки до 18 століття в світі не було жодної школи для сліпих.

За статистичними даними, проблеми із зором мають біля 300 мільйонів людей. Із них біля 40 мільйонів зовсім позбавлені можливості бачити. Більшість з них усвідомлюють, що зможуть бачити лише у вічності, але усі хотіли б бути на місці сліпонародженого чоловіка, якого зцілив Ісус.

«І спитали Його учні Його, говорячи: Учителю, хто згрішив: чи він сам, чи батьки його, що сліпим він родився?» (Іван. 9:2).

Сліпонароджений – цікава аналогія. Сліпий від народження. Одна річ, коли ти бачив, що таке світовідчуття, розпізнавав всі кольори буття. Знаєш куди тобі йти, можеш вибрати свою дорогу. Але з якоїсь трагічної причини ти осліп. Ти бачив всі кольори і раптом перестав бачити, занурився в цілковиту пітьму. Однак чоловік, описаний в Євангелії, був сліпонароджений, він ніколи нічого не бачив, окрім свого внутрішнього світу.

Отже, Ісус і Його учні, зустріли на дорозі сліпого від народження. У ті часи людина, яка мала нещастя народитися сліпою, була скована самотністю і бідністю, жила на подаяння, протягуючи руку в мовчазному очікуванні монети. Він був бідняком, який жив у своєму чорному світі без надії і найстрашніше те, що усім було байдуже.

У той час, коли Ісус бачив людину, яка страждала, Його учні бачили в сліпому лише теологічну проблему: *«хто згрішив: чи він сам, чи батьки його, що сліпим він родився?»* Ісус бачив у

стражданні людини можливість діяти, а учні – просто тему для дискусії. Дивно, але в той час коли Спасителя цікавить доля людини, людину більше турбує філософський аспект питання.

Тому відповідь, яку Ісус дав Своїм учням, розчарувала багатьох: *«Відповів Ісус: Ані він не згрішив, ані його батьки; але – щоб виявилися на ньому Божі діла» (Іван. 9:3)*. Ці слова можна зрозуміти як те, ніби Бог допустив появу на світ нещасного сліпого, приреченого на страждання, лише для того, щоб продемонструвати людям Божу владу.

Давньогрецьке слово «jіna» («хьяна»), що перекладається у вірші як «але щоб» вказує на мету, можна також перекласти як «через те що». Виходить, що Ісус буквально сказав учням: «Не згрішив ні він, ні його батьки, але оскільки так сталось, діла Божі звершаться».

Ось відповідь на наше питання. Бог не творить на світі нічого поганого, бо усе погане походить від ворога. Усі хвороби, страждання і смерть приходять від отця неправди, але Бог здатний перетворити наші страждання і рани на радість. Те, що на думку диявола, має стати кінцем людського життя, Бог може перетворити на благословення і показати це усьому Всесвіту.

Коли до нас приходять біда, це можливість діяти Богові. Ісус не пройшов, а зцілив сліпого. Він доторкнувся до його очей і наказав піти умитись в Силоамській купелі. Хоча людина не бачила свого Спасителя, але виконала усе що було сказано. Пізніше: *«Ісус знайшов його і сказав: Чи віриш ти в Людського Сина? Цей у відповідь сказав: А хто він, Господи, щоб я увірував у нього? Ісус сказав йому: І ти його бачив, оце він говорить із тобою. Він же сказав: Вірую, Господи, і вклонився йому» (Іван. 9:35-38)*.

Ви звернули увагу? Ісус був поруч з чоловіком, коли той був ще сліпим, говорив з ним і доторкався до нього. Той чув голос Бога і мусів запам'ятати Його, бо сліпі як правило мають цей дар, але коли зустрів вдруге, то все одно не впізнав свого

Спасителя. Виходить, аби впізнати й прийняти Бога, мало бути зрячим. Тут потрібна віра в Його реальність і участь в нашому житті. Ось який діалог Ісус мав з тими, хто не хотів Його прийняти в серце: *«І сказав Ісус: На суд я прийшов у цей світ, – щоб сліпі бачили, а видючі стали сліпими. Почули це деякі фарисеї, що були з ним, і сказали йому: Чи й ми сліпі? Сказав їм Ісус: Якби ви були сліпими, то не мали б гріха; але ви кажете, що бачите, – тож гріх ваш залишається на вас»* (Іван. 9:39-41).

Якщо ми відчуваємо свою духовну сліпоту, то це добре, але якщо вважаємо що все бачимо й контролюємо, то помиляємось. Коли Христос закликав зціленного до щирої й безумовної віри, той, довірившись Йому, сказав: *«Я вірую, Господи! І вклонився Йому»* (Іван. 9:38). Саме тут сталось друге чудо, бо вже зряча людина прозріла й духовно.

У цій розповіді є ще одна важлива деталь. Не бувший сліпий шукає свого Цілителя, а Бог шукає його, знаходить і відкривається йому. Так само Він проявляє ініціативу й знаходить кожного з нас в цьому житті й наділяє духовним зором. А хто не хоче Йому вірити чи робить це формально, то свідомо відмовляється від духовного зору й ходить у темряві.

В цей день, коли увесь світ відзначає «День сліпих», кожному з нас варто задуматись над своїм духовним життям. Чи відповідає моє життя слову «християнин» і яка моя віра? Подумайте, що б сталось, якби паралізований почувши слова Бога «Встань і ходи», – подумав: «Як же я встану? Я ж не можу це зробити, бо м'язи атрофовані». Так само й сліпий не сперечався і не вагався, він нічого не розумів, але цілком довірився слову Спасителя.

Я недавно читав, як один чоловік після нещасного випадку втратив обидві руки і зір. Він зневірився в усьому й бажав лише одного – смерті. Але Ісус не залишив його і якимось вночі сліпого оволоділо бажання читати Біблію. Але як, адже книга для сліпих тут не допоможе, бо немає рук? І тоді він почув

голос: «Мак Персон, учись читати Біблію язиком».

Цей безпомічний сліпий і безрукий чоловік потратив багато часу й зусиль, але все таки навчився читати язиком. Коли в глибокій старості Мака Петерсона запитали скільки розділів він прочитав, той радісно відповів: «Розділів? Я прочитав Святе Письмо багато разів».

У сліпого Марка Петерсона було лише два шляхи: або вважати себе приреченим, нарікати на долю і жаліючи себе замкнутись в собі, або боротись і працювати, знаючи, що прикладаючи зусилля, навіть таке розбите життя як у нього, буде мати мету й ціль.

Дорогий друже, можливо ти зараз прикований до ліжка, або не бачиш і тобі читають ці рядки. Можливо ти думаєш, що твоє життя закінчене? Відчуваєш що програв? Озираючись назад, бачиш, що не досяг нічого в порівнянні з іншими? Тоді подумай: чи є в твоєму житті мета? Яка твоя місія і чи виконаєш ти її саме в цьому положенні? Адже Ісус сказав, що ми спасаємось не баченням, а вірою.

Навкруги нас панує лукавство і обман. Порушення законів Неба і держави стало нормою життя. Більшість людей вважають що Бог є, але ніхто не спасеться цим простим земним баченням, доки не усвідомимо свою неміч і духовну сліпоту.

Ісус сказав: *«На Мені Дух Господній, бо Мене Він помазав, щоб Добру Новину звіщати вбогим. Послав Він Мене проповідувати полоненим визволення, а незрячим прозріння» (Лук. 4:18).*

Тож попросимо Ісуса відкрити кожному з нас духовний зір, аби виконати Його волю і те призначення, заради якого ми з'явилися на цій Землі.

Андрій БІЛИК
Джерело – sda.if.ua